

Binnen wacht het landschap - Marijn van Kreij schildert Picasso

23.08.2018 | REVIEW — Guus van Engelshoven

Issue no4

aug - sept 2018

Exchange - Fotografie - Eindexamens 2018

De afgelopen jaren werkte Marijn van Kreij aan een serie tekeningen en schilderijen geïnspireerd op Picasso's *Interior Landscapes*, schilderijen waarin Picasso de objecten, schilderattributen en muziekinstrumenten in zijn atelier vastlegde. Tot 9 september zijn de werken van Van Kreij te zien in de solotentoonstelling *Nude in the Studio* bij Marres.

In de zomer van 1955 neemt Picasso zijn intrek in La Californie, een belle époque-villa gelegen in de heuvels rond Cannes. De ramen in zijn nieuwe atelier bieden uitzicht op een tuin met cactussen, palmbomen en de Middellandse Zee. Deze vergezichten werden onderdeel van een serie werken die Picasso *Interior Landscapes* noemde en die naast de Jugendstil raampartijen ook de alledaagse voorwerpen in zijn atelier verbeelden. Een globe, een mandoline, een schildersezel. Picasso geloofde in de kracht van objecten, de kracht van het private.

Marijn van Kreij, installatie Nude in the Studio, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreij, installatie Nude in the Studio, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Voor Marijn van Kreij (Middelrode, 1978) vormen de schilderijen aanleiding na te denken over het atelier als plek van toewijding en afzondering. In het interview dat zijn solotentoonstelling bij Marres begeleidt zegt Van Kreij daarover: 'In een atelier creëer je een eigen wereld, het is een plek waar je dingen de tijd kan geven en onbekommerd kan spelen met het materiaal dat je om je heen hebt verzameld. Maar op een zeker moment moet je je toch weer tot de buitenwereld verhouden. Die tegenstelling vind ik interessant. Daarom besteed ik zoveel aandacht aan het raam in Picasso's atelier, waarachter je de palmbomen in zijn tuin ziet. Het raam symboliseert de grens tussen binnen en buiten.'

Marijn van Kreij, installatie *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreijl, installatie *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Het herenhuis van Marres was voor Van Kreijl enige tijd een Maastrichts La Californie. Op lange tafels op schragen liggen series werken waarin Van Kreijl met gouache en potlood op A4 eindeloos dezelfde voorstelling van het interieur van Picasso herhaalt. Voor Van Kreijl is het bestaande beeld een beginpunt, een aanleiding waar eindeloos mee geëxperimenteerd kan worden en waar vanzelf, door kleine toevalligheden en 'foutjes', een nieuwe vorm voortvloeit uit ontstaat. Herhaling is een terugkerend gegeven binnen het oeuvre van de kunstenaar, waarmee hij verwijst naar onderwerpen als auteurschap en authenticiteit. De kunstenaar zegt daarover: 'Ik probeer voelbaar te maken wat het is om een handeling steeds te herhalen. Op den duur maakt de herhaling het beeld leeg. Eerst kijk je naar dat raam met die palmbomen, maar naarmate je het meer en meer bestudeert wordt alles vorm.'

Marijn van Kreijl, installatie *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreij, installatie Nude in the Studio, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreij, installatie *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Dit wordt het meest zichtbaar in de bovenzaal van Marres, waar Van Kreij zes imposante verzamelingen tekeningen van Picasso's blauwe ramen op de muren hing. Hoewel de tekeningen op elkaar lijken en steeds dezelfde beeldelementen tonen - de ronde kozijnen, de balustrade, de palmbomen - zijn ze ontegenzeggelijk verschillend. Door de schetsen naast elkaar te plaatsen ontstaan wat Van Kreij noemt *Picasso Grids*, monumentale, haast abstracte werken van ca. 70 tekeningen op A4, die als geheel niet meer naar de kozijnen verwijzen, maar naar zichzelf. Je kunt er als kijker allerlei associaties op loslaten.

De manier waarop Van Kreij het oog naar het oppervlak voert, de schilderende hand en de lijnvoering, doet denken aan abstracte kunst, de minimal art van Schoonhoven. Maar door de motiefkeuze profileert hij zich ook als kopieïst, die als een klerk van de kunstgeschiedenis de dubbeling onmogelijk verklaart en op frivole wijze de draak lijkt te steken met de grote meesters. Lopend langs de schragen tafels doen de tekeningen zich bijna voor als storyboards of persiflages en verwacht je dat Picasso ieder moment zelf ten tonele kan verschijnen. Hierdoor krijgt de tentoonstelling een zekere dramatiek en spanning, een gevoel van *suspense* dat – gelukkig – nergens wordt ingelost.

Lopend langs de schragen tafels doen de tekeningen zich bijna voor als storyboards

Marijn van Kreijl, installatie Nude in the Studio, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreijl, installatie Nude in the Studio, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Dwalend over het oppervlak van de werken van Van Kreij krijg je zo de vrijheid om je eigen gedachten en ideeën op het werk te projecteren. De houtje-touwtje windorgels, gemaakt van blikjes, paperclips en veren, die her en der in het gebouw zijn opgehangen en af en toe met een zucht wind hun geluid voortbrengen én de verzameling krukjes die Van Kreij vanuit zijn atelierruimte naar Marres verplaatste dragen hier mede aan bij. Hoe de solopresentatie van Marijn van Kreij zich verhoudt tot het meerjarige tentoonstellingsprogramma van Marres, dat zich sinds 2013 richt op het ontwikkelen van een nieuw vocabulaire voor de zintuigen, wordt nergens besproken. Het lijkt alsof het programma met deze zomertentoonstelling even pas op de plaats maakt, om ruim baan te geven aan de schilder en zijn atelierpraktijk.

Marijn van Kreij, installatie *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, foto Peter Cox

Marijn van Kreij – *Nude in the Studio*, Marres, Maastricht, 30.06 t/m 9.9.2018